

5 cent.

La Veu de Catalunya

ANY 1.er NÚM. 103

BARCELONA: DIVENDRES 14 DE ABRIL DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIOS
Redacció i Administració: Rambla de les Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes ESPANYA. . . . . 4 ptas. trimestre
Paquet de VINTCINCH NÚMEROS. . . . . 75 céntims
Anuncis, esquelas, remítens y reclams, à preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten aquelles mortuòries fins à las sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins à las dues de la matinada,

Anunci del dia
Sant Pere González, vulgo Telm, y Santa Dominica, vg. mr.
Sants de domà: Santss Basilius y Anastasi, m.s.
Quaranta hores: Acaban à l'iglesia parroquial de Sant Francisco de Paula.—S'exposa a las sis del matí y se reserva a dos quarts del vuit de la tarda.—Demà conuençan a l'iglesia «les Germanes» dels pobres (anònima de Sant Antoni).
Cort de Maria: Fa la visita a Nostra Senyora de los Dolors, à Sant Cecufat.
La Missa d'avuy: Es de Sant Pe e González, c.

Observatori meteorològich de la Universitat.—D.º E. Lozano.—13 abril
Horas d'observació: 8 matí; 8 de la tarda. — Baròmetre à 0 y al nivell del mar: 100,50;
754,12. — Temperatures: Màxima: 28,00 sol; 18,5 ombra. Minima: 26,30; 21 ombra. — Termòmetre
tipic: 12,8; 15,2. — Fluxa en 24 hores: 0,70. — D'igua evaporada en 24 hores: 2,80; 0,00. — Graus d'humiditat: 82,8; 76,4. — Vents: Direcció: ONO; OSO. Velocitat per 1': 29,74. — Estat del cel: Nuvolós.
Cubert. — Nivels: Classe: Cum. Quantitat: 0,6; 10. — Observacions particulars:
Sortida del Sol: 5 h. 37 m. — Posta: 8 h. 35 m. — Lluna plena: Sortida, 7 h. 2 m. — Posta, 11 h. 24 m.

L'ILM. SENYOR
DON ANDREU DE LLURADÓ Y FÀBREGAS

Inspector general del Cos d'Enginyers de Morts, Conseller Superior d'Agricultura, Industria y Comerç, Comendador de la Real y distinguida Orde de Carlos III y de Isabel la Católica, oficial de l'Orde de Sant Llatzer y Sant Maurici d'Itàlia y del Cristo de Portugal, Cavaller del Merit Agrícola, oficial de les Palmes d'Or de França, Cavaller y oficial de la Legió d'Honor, condecorat ab la placa del Merit Naval al distintiu blanch, Comendador de l'Orde de Santiago de Portugal, corresponent de les Reals Acadèmies de Ciències de Madrid, Barcelona, Lisboa, etc., etc.

Va morir lo dia 2 del corrent mes
havent rebut les Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica
(Q. E. P. D.)

L'Excm. Sr. Ministre de Foment, l'Ilm. Sr. Director General d'Agricultura, Industria y Comerç, Jefes, el Cos Nacional d'Ingeniers de Morts, sa viuda donya Edia, filles donya Maria Andrea y donya Edita, fills politichs lo marqués de Hijosa d'Alava y don Luis Ferrer-Vidal y Soler, nets, germanas y germà polifich, don Josep H. M. Florenys y de Jaumari, donya Rosa Plà de Flores y donya Clementina de los Rios viuda de Pià, nebots, cosins y demés parents, al recordar ás sos amics y conegeuts tant irreparable perduta los prega lo tingan present en sus oracions y se serveixin assistir als funerals qu'en sufragi de la sua ànima tindran loch en la parroquial iglesia de Bethlem; demà, dissapte, dia 15, á las deu del matí.

Las missas després del ofici y desseguit la del perdó. No's convida particularment.
Los Exems. Srs. Cardenal-Arquebisbe de Toledo, Primat de les Espanyes y Cardenal Bisbe d'Urgell y's Exems. d'Ilms. senyors Arquebisbe de Tarragona y Bisbe de Vich, concedieren respectivament 104, 80 y 50 dies d'indulgència á sos feligrèses per cada missa que escoltessin, Sagrada Comunió que prengessin ó part del Sant Rosari que resessin en sufragi de l'ànima del difent.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

na comprat á la casa Holt totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinages de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen á 20, 25 y 30 duros respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarg, á 3'90 pessetas.

SECCIO D'ALFOMBRAS ♦ SECCIO DE LLANERIA
Alfombras moqueta... á 3'30 ptas. ♦ Llanas 8 pams d'amplie... á 1' ptas.
♦ 64 sofa... 14' ♦ Damassé seda... 3'
♦ ab fleco... 2' ♦ Alpaca labrada... 1'75 ♦

Per ésser ja al final de temporada, las mantas llana lliteras á 4 pessetas

VENDAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 á 1 y de 3 á 7

Carrer Avellana, cantó á la Riera de Sant Joan en la primera escala després de la font

ravant mentres jo preparava la paleta...
—Jo si; parla en castellà com l'avi del Estanch, din qu'ens possem be...

—Tonto, vol dir que plorá, no veus que s'envuella?

Vaig començar: l'últim terme del quadro, preparat del dia avans, era tot diferent, hi sortien grans tacas ombrosses, projectades per nívols rodons que se anaven apilotant sobre la ratlla, y demunt del mateix puig de Bassedóga se alsava un cùmul colossal, que s'engranjà ab los vapors que s'enlayravan de la terra, produint tot plegat l'efecte d'un cràter en erupció.

—Allons poseure be... com a'hir... més baix lo cap, escolta lo que't dich; obra un xich més la boca, com si contessis una rondalla... ara... no't moguis... més quiets... la barretina's tomba... que reposa la Zeta... tu ferm, aguanta...

—Fins la camisa'm raja... tinch lo cap com un tabal... y que costa d'entonarho! Un pens en lo color, en ajustar los tons, hi troba veritat, ayre, llum, mes al curt rato s'adona de la falta d'expressió, del desiludrigament d'algún tres de figura, la exuberancia del sexo femení del art absorbeix la importància del masculí, la part de ciència, l'exactitud portentosa de la figura humana. Re Deu que fà suhar això!

—Reposeu una mica... es dir, no... tornemhi, sembla que s'enfouequix... joh, quin dia de pega! Allons depressa...

L'horitzó prenia una tinta estranya, seductora, però ferdestiga, si la naturalesa podia pararse un petit rato! però tot marxa, tot se cambia vertiginosament; quantas coses admirables que'l mon no las ven ni somnia! que pochs s'adonan dels espectacles maravillosos que la Omnipotència'n mostra cada jorn!

Desde aquell punt apareixia la plana com un camp de batalla obert á las forces brutals de la naturalesa, que no tenian contrapè, que no podian tenir oposició, que segons com aniria, ho rasan tot. Una massa negra, tòrica, imposant, se fermava com armada de combat, rodejada de numerosas guerrillas com torres ciclopèas, avançant, transformantse en mil combinacions fantàstiques... ¡Ah! ab quina emoció contemplava aquells preparatius aterradors, aquell quadro espantable, que no podia traslladarse á la tela, sino per la fotografia instantànea y encara malament.

Després d'algunes reblincades, vaig arribar al terme molt avans que'l moldeos, esperantlos impactien un bon rato.

—Gràcies á Deu! seria bons pera buscar la mort, no acabem may, vaig diòshi quan arribaren.

—Es que ella se'n ha anat á la font del Mir...

—Es que ell s'ha aturat á veure un niu...

—Vaja; tanta culpa te l'un com lo altre, allons donc s'il vous plait; arranzez-vous...

—Lo has entès tu?—ochi que murmu-

pliments.—Té; pren lo paraguas; los esclops al cistell, pòsat lo mocador del cap, la filosa á las mans, aquella roba á la falda, jo portaré'l quadre, té tu; agarra la capsa y la cadira; y llenant altra mirada al espay, vegi que la foscuria augmenta, que del puig de Bassedóga al Canigó's desenrotllava un oratge tremendo, que tota la naturalesa prenia un aspecte esgarriós, precursor d'una tarrabastada. ¡Oh! dintre curts moments hi haurà un tempe!

—Aul... digui ab tota ma forsa, rosots á vall que la tenim á sobre; cap al mas de la Codina, que'n ve de camí; y als curts moments de saltar marges, de destrompassar matas d'argelagaz y romani, d'anar á ensopagades y tomballons, esclatá á nostra esquena un tró recargolat, horripitant, que'm feu girar lo cap per instant, per curiositat, no sé: tal volta per veure s'il xarbascat nos engolissa, y vaig adionarme que'l travallador del Mir se plantaven a córrer cap á casa. ¡Quan ell fugen! Eran més serra amont que nosaltres y vejan sens dupte que la tamborinada anava de se-

rio. Pero s'havia format un nou ciclò à retaguardia, una emboscada, una treta de mal genero. Las bruxades de Puigcàu, estimuladas per sos còmplices de Caransà, espategant de rabia, pretencions excedirlas, volaven ab furia per engolir més aviat la presa. S'ohia la eridoria dels pastors que tancaven los remats, las campanas dels pobles cridant als pagesos á pregat; aquells au-cells que una hora avans cantavan vora del niu, enlayrantse pels arbres, omniplit l'espat de reflets y armonias fuginoses, cercant abriu.

De sopte, com un fregadís elèctrich, sentim passar á vint metres de distància, ab la violència d'una fletxa, un aligot negre, de becs monstruós, rodejat d'espòvers y visarocas, d'aucells estranyos: carach, carrach! s'ohia, com si cerqués cadavres. Aquells accessoris donavan al quadro tal aspecte que'n vingué pell de gallina... Carrambuum! un tró esquerdat, un rodament com si se esbadollés lo cel de dalt á baix... ab tres segons zzzazzat... altre estrépit horros, des de les finestras, rompen lo foix en direcció de la uigasacau, d'hou venian las malas estrogancies, concertadas per fer mal en la rodalia.

Un raig d'escopetades, un foix granat, s'ohia cap al veynat d'abax y en totes las cases dels encontorns, les bombardes del Mir semblaven d'un canó monstr.

La pedragada aumentava, les tenebres s'escampaven per la comarca, à la sala de la Codina mancaven platas, perols y olles, per copsar l'ayga, que rajava á bots y á barraus per los degollats de la tenudà, los trons se confonien ab las descargas, un llamech horrible que'n abrandà de foix, seguit d'explosió formidable, feu retrunyar la terra, la casa, tremolar totes las persones que allà ns trobavam y ns deixà fets de pedra. No estivam bé en cap recò, en cas llach, ni á la sala ni á la cuyna, passejantnos d'un punt á l'altre temerosos d'un llamp, la pobregent de la casa ab un clau al cor per las tristases que preveyan.

—Té, dónam la mà... no t'espantis... y tu tanca'l paraguas, tonto, no veus que'l vent t'enarbola? apa, quatre pàssas més, ja reposaré.

—Ay! m'ha caygt una pedra al clavell...

—Té, pòsat la capsa al cap, tu ta roba de la falda...

A mi no'm quedava res per abrigarme; afortunadament se m' acudi posar-me'l cistell per defensar ma testa; així ab grans treballs, foradat lo quadre, esparcat lo paraguas, perduts los esclops, esquerdada la capsa, atardits, mitj cegos per la polsagüera, arribarem

á la casa, mentre la foscor ammentava y las aleñadas d'aire fred y l'burin de darrera la serra, feyan presentar quelcom terrible.

—San March! Santa Creu! Santa Bárbara, no'ns deixeu...

—Entrin, entrin, pugn cap á la sala.

En aquell moment s'iniciava l'debat-sélit; tota la casa anava en renou; los remats arribaven estamordits, esmaperats, bons y oyellats, vacas que bravolaven cercant los badellets, porches y cabras, xays y cabrits, illes desesperadas guiant la rierada, ànechs y pollastres, confusió espantosa, un remolí de pols y un jutici de crits y exclamacions, donas y criaturas espantades, xiscletes esgarriós, à dalt, à baix, á la sala, á les corts, per tot arreu lo trontoll per salvar lo que tant los hi costava.

Algunes pedrads com nous grosses, petaven á la teulada, rebotian á les socas dels arbres ó s'estabellaven en mil troços en los rajois del terren.

—Guayti quins pels que portan, deya l'heroe de la Codina: son de bruxa maleïda... feu fum ab llor, y roman! enceneu lo ciri del monument comensem lo rosari...

Però els mossos de la casa, acudint lo bestiar, cregueren més en la eficacia de las balas que de les pregarías; agarran las escopetas, que'd i porxo, desde les finestres, rompen lo foix en direcció de la uigasacau, d'hou venian las malas estrogancies, concertadas per fer mal en la rodalia.

Un raig d'escopetades, un foix granat, s'ohia cap al veynat d'abax y en totes las cases dels encontorns, les bombardes del Mir semblaven d'un canó monstr.

Es precis volcar tot un sistema, es precis girar al revés un poble; pero tot ferse per ambistissima moderació, ab gran parcimonía, sense soroll, tal com volia la societat de la moderació de que parlà l'Ibsen, en son *Enemic del Poble*.

Hom sentit més d'una vegada á don Joan Mañé parlant ab la energia d'un jove pera exhortarnos á volcar lo caciquisme que á Barcelona impera; lo jove s'afeixa contra'l cacich, logra aixarlo, ja'l deixan los pimerenches de bon part, ab l'esforç de tots logréi volcarlo, es ja a terra y'l poble xiula, y la gent crita contra ell esvalotada: Visca la moralitat! Fora lladres!

Llavors don Joan allarga la ma al caygut, celebra sentades, exhorta á la pau; ja s'ha de combatter lo caciquisme, més reposadament, sense esvalot, ab moderació.

Se troben les llistas electorals, falsificades ab més de 30,000 noms d'electors que no existeixen, ab més de 40,000 ciutadans exclusits, falsificades expressament per oficines montades al objecte, falsificades ab coneixement de causa, y'l Diario de Barcelona nos aconsella la legalitat, que'l ciutadans s'arrenglerin y reclamen; la culpa no es del cacich,

ANIVERSARI DE LA MORT DEL JOVE
D. GASPAR DONCOS PRADO
Congregant de l'Anunciata y Sant Joan Berckmans

ocorreguda l'9 d'abril del any passat

(R. I. P.)

L'ofici y missas que's celebraran demà, dissapte, 15 del corrent, à la parroquial iglesia de Santa Agnès, s'aplicaran á l'etern descans de la seva ànima

Sa afiguda mare, donya Dolors Prado, viuda de Doncos, germàs Francisco, Eveli, Ferranda y Dolors, germàs polítich don Santiago Marxuach, oncles, nebó y demés familia, pregan á sos amics y conegeuts l'assistència á als pidiodes sufragis, per lo que quedarán profundament agranats.

Lo dol se despedeix á l'iglesia.

L'Excm. d'Ilm. senyor Bisbe de Barcelona, concedi, y's Exems. d'Ilms. senyors Bisbe de Vic y Lugo concedieren, quaranta dies d'indulgències a tots sos fidels diocesans per cada missa que ochenix ó part de Rosari que resin, y també per qualsevol acte de pietat que exerceixin en sufragi de l'ànima del difunt.

No's reparteixen esquelas.

Olot, 1899.

JOSEPH BERGA.

Lo diable predicator

Lo Diario de Barcelona exorta á la hora oportuna al poble: ore predica la santa creuada, contra los mals de la patria, ore llença la gallega d'ayga sobre'lents entusiastas que ab ells se proposan acabar.

No pot ser més santa la missió del honorable company: ab una mà atiar als homes de bona voluntat contra l'enemic, ab l'altre deturralos així que l'enemic està pera caurer y va á ser venut per sempre.

Es precis volcar tot un sistema, es precis girar al revés un poble; pero tot ferse per ambistissima moderació, ab gran parcimonía, sense soroll, tal com volia la societat de la moderació de que parlà l'Ibsen, en son *Enemic del Poble*.

Hom sentit més d'una vegada á don Joan Mañé parlant ab la energia d'un jove pera exhortarnos á volcar lo caciquisme que á Barcelona impera; lo jove s'afeixa contra'l cacich, logra aixarlo, ja'l deixan los pimerenches de bon part, ab l'esforç de tots logréi volcarlo, es ja a terra y'l poble xiula, y la gent crita contra ell esvalotada: Visca la moralitat! Fora lladres!

Llavors don Joan allarga la ma al caygut, celebra sentades, exhorta á la pau; ja s'ha de combatter lo caciquisme, més reposadament, sense esvalot, ab moderació.

no es del govern, es del poble que no fa cada any una rectificació inútil que les Juntas del Cens no atenen ni volen atendre, ni han atés fins are... quant se tractava del enemic.

La edat, la valer personal nos inspira molt respecte; los periodistas joves lo venerem á don Joan, mestre del ofici, fins lo creymen cuant reuva; més es precs no valdrenses de la edat y de la respectabilitat.

Es precs la autoritat y lo respecte exigirlos no ab paraulas, sino ab fets.

Y lo que tolera don Joan que's fassi, es contra la respectabilitat y la autoritat del degà de la premsa de Barcelona.

Perque quant baixa don Joan de la trona hi paga lo senyor Baró.

Deya aquest fa pochs dies en un articulo, «Los cuneros en Cataluña».

«En estas eleccions passa lo mismo que en las anteriores: puoces totas podes participar en las provincias de Lérida y Girona, se acomoden los cuneros, cosa fuerza está en Madrid, no en Cataluña. A cinquenta debon llegar los diputados catalanes. Dades este número de hijos del Principado, y Cataluña obtendrá cuanto sea de razón, porque el goberno no podrá haver un gasto en el Congreso sin el perjuicio de la diputación catalana. Ha ahí por dónde deberíamos empezar: esa es la tarea que reclama nuestras energias, en vez de disquisiciones que a nadie conducen. La fuerza está en nosotros, pero con sentimots que da nos priva el cunero, y luego gritamos contra Madrid porque no nos hace justicia. Qué han de hacer si para pedirla nombrámos diputados a quienes no han nacido aquí, ni comprenden el catalán, ni les importa Cataluña, y en vez de agrandar el acta, han de desfear á los catalanes por la sumisión con que aceptan la imposición?»

Por Lérida se presentan ochos cuneros; por Gerona otros tantos a veces menos, y Barcelona y Tarragona no se verán libres de ellos. ¿Dónde está el espíritu catalán? Ah! si estuviéramos dotados del sentido práctico de nuestros antepasados, si supiéramos uiuirs para enviar solo catalanes al Congreso y al Senado, qué bien tan grande podríamnos haer a Cataluña!

Pero nos contentaremos con echar la culpa de todo, hasta de la sequía ó del escaso de lluvia, á *Cataluña castellana*, después de haber nombrado á castellanos diputados y senadores por Cataluña.

Deya lo mateix senyor, ahir matí:

«En algunos distritos, en particular de la provincia de Lérida y Gerona, las causas de solidaridad, competidores, o los cuneros se les doya el campo libre; y, como los más son de oposición resulta que no es Madrid quien nos les manda, sino los encinas de los distritos quienes los traen. También resulta que una de las cualidades más abonadas para obtener el acta de diputado en ciertos distritos de Cataluña, es la de no ser catalán. En cambio, no sabemos de ningún cunero que se presente candidato fuera de Cataluña. Y luego se habla de nuestra intrusión!

El espectáculo nos parece algo bochornoso, y creemos que por decoro de nuestra tierra, se debería ponerle término.

Tot això està ben dit; sels que tothom á Cataluña podríen dirlo, menys qui ho escriu en el Diario.

Totom ho pot dir més lo cunero, lo que n'ha sigut y s'ha passat la vida pels camins fangosos de la política.

Qui escriu això es justament un dels pochs catalans qu'hi ha presentat candidat fora de Cataluña, es un dels pochs cuneros d'aquesta terra, que si per viuver fora la vida nacional n'accepta, té la sort de no produire.

Sols don Theodor, ex-governador de Málaga, de Sevilla y la Corunya, essent Director general de Beneficencia y Sanitat ha sigut cunero, diputat per Guinzo de Limia, en la província de Orense, molts llogués lluny de Cataluña, y ahont no entenen ni'l català ni'l castellà amurdurades que parla'l senyor Baró.

Y'l cunismo de don Theodor no es com lo d'altres.

Havia estat governador de la Cornanya, era Director general y manava llavors en Sagasta.

En les primeres Corts de la Ragença no apareix ni candidat, ni elegit, á Guinzo de Limia; llavors es diputat don Manuel Enriques Villarino, que té influència propia en lo districte; en 1888, per elecció parcial surt elegit don Theodor Baró.

Després may més á Guinzo de Limia s'en recordan d'ell.

Ja està de repentirre y fer penitencia y predicar contra'l mal exempla donat; lo que no ho està es al pecador renyar y cridar com lo farízen en mitj del temple.

Lo diable predicator aquí fa riurer: a cada giravolta se li vuenen las banyas y la cua.

Un llibre sobre la feridura

Es un fet ja del domini vulgar l'importantissim lloch que ocupa la feridura en la mortalitat general de Catalunya. Segons les estadístiques, de cada mil defuncions dins lo Principat, prop de cent se deuen á n'aquesta malaltia, y en algunes punts, com lo plà de Barcelona, lo Panadés y lo Vallès, llochs los més castigats, arriba fins á cent cinquanta aquest número verdaderament esglaidor.

Ningú duptarà, de segur, de la veritat d'aquestes xifras, quant casi be tothom pot citar dintre sa respectiva família una ó varis tristes confirmacions. Es per això que creymen que nostres llegidors s'entorparan ab interès de l'aparició d'una obra destinada á esbrinar las causas d'aquest trist privilegi del nostre terrem, y per questa rahió en donem compte, malgrat se tracti d'un llibre purament científich.

L'iniciativa d'aquest travall se deu, en primer lloch, al conegut comerciant d'aquesta ciutat don Jaume Torres y Vendrell, qui ab un desprendiment digne de trobar imitadors, institui un premi de quatre mil pessetas per l'autor de l'obra que millor estudies l'apoplegia, particularisantá á Catalunya, oferintes al mateix temps á costejar l'edicio. Ab aquest procediment, ha demostrat lo senyor Torres que's comerciants cata-

lans no sols se preocupan de fer bons bolsons, de lo que se'ls accusa, com si després de tot no fos una aspiració naturalissima, sino que s'interessen també en assumptos generals y saben distreure part de sos caudals als obres de bé comú.

La que resulta guanyadora del premi forma un voluminos llibre, y es una magnifica monografia de l'apoplegia, entente per aquesta paraula totas las diverses modalitats patològicas que tenen com à manifestació comunica y externa l'accident aquí conegut ab lo nom vulgar de feridura.

La edat, la valer personal nos inspira molt respecte; los periodistas joves lo venerem á don Joan, mestre del ofici,

fins lo creymen cuant reuva; més es precs no valdrenses de la edat y de la respectabilitat.

Es precs la autoritat y lo respecte exigirlos no ab paraulas, sino ab fets.

Y lo que tolera don Joan que's fassi, es contra la respectabilitat y la autoritat del degà de la premsa de Barcelona.

Perque quant baixa don Joan de la trona hi paga lo senyor Baró.

Deya aquest fa pochs dies en un articulo, «Los cuneros en Cataluña».

«En estas eleccions passa lo mismo que en las anteriores: puoces totas podes participar en las provincias de Lérida y Girona, se acomoden los cuneros, cosa fuerza está en Madrid, no en Cataluña. A cinquenta debon llegar los diputados catalanes. Dades este número de hijos del Principado, y Cataluña obtendrá cuanto sea de razón, porque el goberno no podrá haver un gasto en el Congreso sin el perjuicio de la diputación catalana. Ha ahí por dónde deberíamos empezar: esa es la tarea que reclama nuestras energias, en vez de disquisiciones que a nadie conducen. La fuerza está en nosotros, pero con sentimots que da nos priva el cunero, y luego gritamos contra Madrid porque no nos hace justicia. Qué han de hacer si para pedirla nombrámos diputados a quienes no han nacido aquí, ni comprenden el catalán, ni les importa Cataluña, y en vez de agrandar el acta, han de desfear á los catalanes por la sumisión con que aceptan la imposición?»

Por Lérida se presentan ochos cuneros; por Gerona otros tantos a veces menos, y Barcelona y Tarragona no se verán libres de ellos. ¿Dónde está el espíritu catalán? Ah! si estuviéramos dotados del sentido práctico de nuestros antepasados, si supiéramos uiuirs para enviar solo catalanes al Congreso y al Senado, qué bien tan grande podríamnos haer a Cataluña!

Pero nos contentaremos con echar la culpa de todo, hasta de la sequía ó del escaso de lluvia, á *Cataluña castellana*, después de haber nombrado á castellanos diputados y senadores por Cataluña.

Deya lo mateix senyor, ahir matí:

«En algunos distritos, en particular de la provincia de Lérida y Gerona, las causas de solidaridad, competidores, o los cuneros se les doya el campo libre; y, como los más son de oposición resulta que no es Madrid quien nos les manda, sino los encinas de los distritos quienes los traen. También resulta que una de las cualidades más abonadas para obtener el acta de diputado en ciertos distritos de Cataluña, es la de no ser catalán. En cambio, no sabemos de ningún cunero que se presente candidato fuera de Cataluña. Y luego se habla de nuestra intrusión!

El espectáculo nos parece algo bochornoso, y creemos que por decoro de nuestra tierra, se debería ponerle término.

Tot això està ben dit; sels que tothom á Cataluña podríen dirlo, menys qui ho escriu en el Diario.

Totom ho pot dir més lo cunero, lo que n'ha sigut y s'ha passat la vida pels camins fangosos de la política.

Qui escriu això es justament un dels pochs catalans qu'hi ha presentat candidat fora de Cataluña, es un dels pochs cuneros d'aquesta terra, que si per viuver fora la vida nacional n'accepta, té la sort de no produire.

Sols don Theodor, ex-governador de Málaga, de Sevilla y la Corunya, essent Director general de Beneficencia y Sanitat ha sigut cunero, diputat per Guinzo de Limia, en la província de Orense, molts llogués lluny de Cataluña, y ahont no entenen ni'l català ni'l castellà amurdurades que parla'l senyor Baró.

Y'l cunismo de don Theodor no es com lo d'altres.

Havia estat governador de la Cornanya, era Director general y manava llavors en Sagasta.

En les primeres Corts de la Ragença no apareix ni candidat, ni elegit, á Guinzo de Limia; llavors es diputat don Manuel Enriques Villarino, que té influència propia en lo districte; en 1888, per elecció parcial surt elegit don Theodor Baró.

Després may més á Guinzo de Limia s'en recordan d'ell.

Ja està de repentirre y fer penitencia y predicar contra'l mal exempla donat;

lo que no ho està es al pecador renyar y cridar com lo farízen en mitj del temple.

Lo diable predicator aquí fa riurer: a cada giravolta se li vuenen las banyas y la cua.

venedors de llibres nous; á dos quarts de dotze, venedors de merceria y paqueteria á la menuda; á dos quarts d'una, venedors de la menuda de llores y vins estrangers y del pais; á la una de la tarda, tendes d'ultramari.

Com President accidental de la Unió Catalanista, li prego confirmi que manté com candidat d'elx la circunscripcio del programa de Manresa per desmentir autoritatem de l'Ajuntament no's farà extensiva al trosset del mateix, quin va des de l'1 de Març al 30 de Rabassa, fins que la propietaris corresponents hagin suscrit en iguals termes que 'ls altres del nou carrer, la oportunitat acta d'abandonar per via pública de los respectius terrenos. Quint, que's concedeixi per una sola vegada á la massa de propietaris al objecte de contribuir als gastos d'enderrocaments y reconstruccions de les parets de tancs y cuberts la cantitat de 6.140 pessetas ab càrrec a la consignació del capital correspondent. Sisè, que acceptant com accepta l'Ajuntament la obligació de construir lo pont sobre la riera de Valcarca, necessari per la total obertura d'aquel carrer, s'encarregui al Enginyer Quese de Visitació y Conductores la formació dels operaris piano, pressupost y plach de condicions per poder realitzar en son dia las sabatas de les obres d'urbanizació de dit carrer y construcció del pont.

S'acordà també dirigir una instància al Governador civil pregantl que's serveixi aprovar lo piano de modificacions de las línies del tramvia del que es concessionari la Societat dels Ferro-carrils Econòmics del Baix Llobregat, que segons lo projecte general de dit tramvia, pot estableir en los carrers de Corts y Paralelo. Posar al públic durant lo terme de 15 dies un projecte de rasants per 'ls carrers compresos en lo piano d'urbanizació d'una finca coneuguda amb 'ls altres del nou carrer, la qual s'apropiaria lo matí algú lleuger riuixim.

Després ha continuat lo temps rufol fins á la mitjida, en que ha comensat á lluir pàlidament lo sol. Pero més tard lo cel ha anat asserantse y ha brillat aquell ab tota la seva esplendidesa. Ab tot, lo temps continua inseguir y regna un vent que, si bé en certas estacions es quasi imperceptible, hi ha moments en que resulta forta molestia. Segons notícias que havem rebut de Paris, ahir va inaugurar-se en les Galeries Volland, del carrer de Laffitte, d'aquella capital, una exposició d'aquarelles y dibuixos, deguts al distingit artista català, Isidre Nonell. Las vuitanta obres que constitueixen l'exhibició figurant en sa majoria escenes de repatriats en lo port de Barcelona, tipus de soldats ferits, malalts i mandants, junts ab altres representacions predilectes del repertori del autor. L'exposició, que restarà oberta al públic fins al darrer dia del mes corrent, està destinada a atrair l'atenció dels parisencs com ho fou la de l'any passat de l'escultor Martínez Gras.

Segons notícias que havem rebut de Paris, ahir va inaugurar-se en les Galeries Volland, del carrer de Laffitte, d'aquella capital, una exposició d'aquarelles y dibuixos, deguts al distingit artista català, Isidre Nonell. Las vuitanta obres que constitueixen l'exhibició figurant en sa majoria escenes de repatriats en lo port de Barcelona, tipus de soldats ferits, malalts i mandants, junts ab altres representacions predilectes del repertori del autor.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al temps de recorregut dels treballadors, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi.

Li contesta el senyor Martínez Gras combaté la totalitat, opinant que tenia's defectes dels anteriors, ó siga falta de veritat de las partidas.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al arranamiento de la recaudació de Consums, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi.

Li contesta el senyor Martínez Gras combaté la totalitat, opinant que tenia's defectes dels anteriors, ó siga falta de veritat de las partidas.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al temps de recorregut dels treballadors, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi.

Li contesta el senyor Martínez Gras combaté la totalitat, opinant que tenia's defectes dels anteriors, ó siga falta de veritat de las partidas.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al temps de recorregut dels treballadors, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi.

Li contesta el senyor Martínez Gras combaté la totalitat, opinant que tenia's defectes dels anteriors, ó siga falta de veritat de las partidas.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al temps de recorregut dels treballadors, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi.

Li contesta el senyor Martínez Gras combaté la totalitat, opinant que tenia's defectes dels anteriors, ó siga falta de veritat de las partidas.

Li contesta el senyor Amat, sostinent que lo presupost estava fet en la única forma possible, y s'entrà després á la discussió per articles, que no oferí dificultats.

S'aprovà seguidament lo pressupost de Eusauxe, que pujava a 2.715.238'18 pessetas.

Posat á discussió el dictamen relatiu al temps de recorregut dels treballadors, el senyor Alsina va presentar un projecte que sigueix acceptat en principi per ser posat en estudi

més d'alumnes que concorren a les classes, de la cabuda d'aquestes y de si existeixen places vacants.

A fi de què l'ensenyament encaixat al Municipi no siga insuficient, lo senyor Robert té'l propòsit de solicitar del Ajuntament que augmenti lo número de escoles.

A la iglesia del Carme, lo Rvnt. P. Vicenç Valls ve donant eloquèntament y en llengua catalana, los exercicis per las novas assistentes a l'Escola de la Sagrada Família, establetia en dita parroquia, y que's preparan per la Primera Comunió, essent cada dia més numerosa la concurredia.

Lo diumenge vinent, dia 16, se celebrarà la missa de Comunió, a les 8, assistint-hi las noyes ab lo acostumbrat traje y vel blancs, que costejan las senyoretas que sostenen la esmentada Escola.

Segons anunciaré oportument, ahir tarde, a dos quarts de sis, celebrarà sessió la secció de Farmacia del Centre Escolar Català.

Avans de l'hora anunciada, lo saló d'actes s'ha ocupat per nombrosa y triada concurredia, que destíjava escoltar al distingit escolar en Victor Golobart, lo qual demostrà esser un estudiant dels més aplaudits.

D'esmorral·l' tema «Acció de l'aigua sobre la terra», fent comprender clarament la mineralització de las aguas medicinales, diguent que segons las presions y temperaturas a que aquestes venen sotmeses en lo centre de la terra, y la diferent naturalesa de las rocas que troben en son camí, surt l'element líquid ab las diverses provistes que fan sia utilitat son benèfici ús en la curació de las enfermetats.

Lo conferenciant fou molt aplaudit.

Ahir à las deu de la nit s'inaugurà l'instalació de la Societat Cinematògrafa Internacional en el local que fou Armeria Estuch.

Lo saló estava adornat ab plantas naturals y una luxosa instalació de llum elèctrica que al susprenders la claror pera presentar las vistes cinematogràfiques produïan un bonic efecte.

Al fons y à la part destra del saló s'hi obert una porta de sortida pèra era de que succeixin un accident inesperat poguer desocupar lo local ab facilitat.

Lo Cinematògrafo reproduït ab una admirable fermeza y sens màcula d'oscil·lacions las bonicas y sorprendents vistes: «Sortida de las vacances del corral», «Lo Carrero mató», «Lo Pla de la Boquería», «Funeracions aèrees», «Caravana del camell en Egipte», «Passig de Colón», «Incendi d'una pàgues» y «Arrivada y sortida d'un tren rá, it en l'estació de Villena».

Lo grafonof que en un dels costats del març del quadre estava instalat, tocà boñies composicions musicals que foren aplaudides.

També complasqueren en alt grau als concurredors las preciosas vistes de colors que durant lo cambi de las cinematogràfiques s'exposaven en lo quadre.

S'han concedit patents d'invenció à la entitats mercantils següents: als senyors Joseph Creus y companyia per una màquina de tenir mecanicament las madeixas, la qual imita perfectament tots los moviments del tenitx à ma y dona resultats excelents y rendiment considerable, quals resultats quedan corroborats per medi de las màquines que ja s'usen; a don Joaquim Samanez y Viadera, per vint anys, per un procediment pera evitar la transparencia de las cartas de jogar.

Creyam que las ordenances municipals eran d'aplicació à tot Barcelona, apesar de que hem hagut de presenciar, diferents vegades, un fet que sembla desmentirlo. Hi ha en lo carrer de Sant Antoni, dels Sobreiros, una botiga que té lo privilegi de fer us del carret à la mitja del seu gust, de tal manera, que així vaner destinarie, tot lo dia, a tornarri café, a escar de las protestas dels veïns que, à hor, cridavan contra las molestias que la fumada, la pàdd del carbó de cok, etc., etc., les hi ocasionava.

Recomanem l'assumpcio al quefe dels municipials, ja que lo del barri no hi deu veure ó deu tenir altres ocupacions.

Segons nota enviada per la casa Pere Bernet, durant lo darrer mes han arribat a Barcelona las següents partides de carbó consignades à las cases que à continuació s'especifican:

100 tonelades d'Alacant à Deutsch y companyis; 50 tonelades de Palma à Cosme Toda; 30 tonelades de Palma à Pere Permanyer; 2,662 tonelades d'Àviles à Sociedad Hullera Española; 4,580 tonelades d'Àviles à Pages y Portell; 2,600 tonelades d'Àviles à Roca; 8,537 tonelades de Newcastle à Gas Lebon; 1,850 tonelades d'Àmsterdam; 5,234 tonelades de Newcastle; 3,716 tonelades de Cardiff y 591 tonelades à Borós y companyia; 10,405 tonelades de Newcastle à Gas Català; 596 tonelades de Cardiff à D. Bernet; 400 tonelades de Newcastle y 1,576 tonelades de Cardiff à Enrich Weber; 1,001 tonelades de Cardiff à Viuda y fils de R. Almirall; 1,145 tonelades de Cardiff à Martí y companyia; 1,349 tonelades de Cardiff à Casanova y Freixas; 612 tonelades de Cardiff à Successor de J. Serra Fàrreus; 1,098 tonelades de Newcastle y 3,575 tonelades de Cardiff à M. Vidal y companyia; 440 tonelades de Newcastle y 1,571 tonelades de Cardiff à Roure germanys y Puig; 1,048 tonelades de Cardiff à F. Riera; 331 tonelades de Cardiff à Magín y Saucí; 2,749 tonelades de Cardiff à Schwartz; 1,459 tonelades de Cardiff à Feijóo Pages; 542 tonelades de Cardiff à Claramunt y Malagracia; 3,494 tonelades de Cardiff y 3,889 tonelades de Newport à Fills de J. M. Boffill; 2,955 tonelades de Newcastle; 1,874 tonelades de Cardiff y 635 tonelades de Glasgow à Torres y Casellas.

Notícies marítimes

Moviment dels vapors-correus de la Companyia Transatlàntica:

Avans d'ahir: sorti de Puerto Rico cap à la Habana lo «Isla de Panay»; lo «Buenos Aires» sorti de Cartagena cap à Cádiz; lo «Laraeche» de Málaga cap à Cádiz; lo «Rabat» de Santander cap à La Guaira, y lo «M. L. Villaverde» sorti de Nova York cap à la Habana.

Aahir: sorti de Singapore cap à Aden lo «Ciudad de Cádiz».

— Lo 2 de maig vinent quedarà resta-

blert lo servei de la Companyia Transatlàntica entre aquest port y Buenos Aires, sortint cap a Plata lo vapor-correu «Reina Maria Cristina».

NOTÍCIES RELIGIOSES

Dissabte, 15.
En la parroquia de la Concepció, durant la missa de dotze, l'Arxiconfraria de las Filles de María farà la devoció Sabatina à sa Immaculada Mare.

INFORMACIÓ telegràfica y telefònica de La Veu de Catalunya

Telegrams de l'Extranger

En Mac-Kinley à M. Louvet

París, 13, 10 mat.

Lo president Mac-Kinley ha dirigit al president Louvet una carta redactada en els següents termes:

«Ab occasió d'aquest ditxós aconteixement de la firma definitiva de la pau entre's Estats Units y Espanya, tinch l'honor de expressarlos en nom del Govern y del poble americà y en nom mons, mos sentiments de gran apreci per la parti presa per representant de França en la terminació d'aquesta feina resultat.

«A's bons oficis donats ciixis per lo representant de França, veuen els meus conciudants un nou llaz d'amistat que es pot afegir als que uneixen ja à las dues nacions.»

Lo dia 22 arribarà M. Thiebaud, secretari de l'embaixada de França, duent la ratificació que serà entregada'l senyor Leon y Castillo, y aquest l'enviarà à Madrid per medi d'un correu de gabinet, que s'uirà expressament à Paris pera aquest assumpto.

Los tetuanistas

Madrid, 13, 8'15 nit.

Shavia dit quals tetuanistas estaven ja d'accord pera unir-se ab los ministrials.

Sembra, segons manifestació dels amics del Duc de Tetuan, que no es veritat això, negant aquests lo que baixa dit algun periòdic de que l'unió ja estava feta.

Lo que hi ha hagut aquí, hadit algú, es molta fantasia, no tant per part dels periodistes, sino per part dels ministerials que s'han vigilats, las forces què'l Govern te preparadas, abont las enviarà, etcètera.

instructiu un procés en aquest sentit, com havia dit algun periòdic. Sembla que tampoc hau pogut trobar datos que ho confirmen.

La Ponència ja no tornarà à reunirse fins al dissapeu, perquè demà se celebraran maniobras à Carabanchel, à las que hi té d'assistir la brigada del Dux d'Ahuamed.

De Bilbao

Lo «Conde de Venadito»,

Telegrafian de Bilbao que procedent de Legazpi li ha arribat avuy lo «Conde de Venadito», fondejant al Habor.

Diuhen també de Bilbao què hi regna tranquilitat completa.

Ab prou feynas se nota gens de mèrit electoral.

Tampoch es cert que hi hagi agitació carlista.

De Valencia

Telegrafian de Valencia que procedent de Legazpi li ha arribat avuy lo «Conde de Venadito», fondejant al Habor.

Aumenta'l moviment electoral en aquesta província.

L'esquadra de Càmara

Alacant.—Ha fondejat en aquest port lo destructor «Osado», pera fer provisió pera l'esquadra del almirall Cámaras què's à Santa Pola.

Lo senyor Càmara era esperat aquí aquesta tarda.

L'aguardaven las autoritats locals pera donarli una carinyosa benvinguda.

Se deya avuy què la esquadra sortirà demà cap à Rosas.

«El Nacional»

En l'article de fondo d'avuy lamenta que'l general Polavieja donqui al pùblic las mides de precaucio que té adoptadas pera'l cas d'un alsament carlista.

Diuh que'l carlins tenen d'agrahir'l bò què fa, donant à conixer las mides que té presas, perque aixis saben abont sen vigilats, las forces què'l Govern te preparadas, abont las enviarà, etcètera.

La companyia

del «Capitàn Verdades»

També continua «El Nacional» la serie d'articles «Escàndoles filipins.»

En lo d'avuy parte de la Assemblea Magna Consultiva de Filipinas.

Diuh que aquesta Assemblea tenia per objecte reunir als mes caracterisats filipins, als que's consideravan molt leals pero que prompte feren traïció.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y alguns personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Aquests, segons se din, volian què'l carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian forsa per a sostener partidas, y's carlins, per la seva part, exigian fondos avans de pagament.

Tenian de tractar de lo que los més convenient pera'l bel del país pera què'l general Augustí pogués resoldre lo que creguen més convenient, ja que allors tenien facultats del Govern.

Se nomena una reunió celebrada per don Jaume y algunos personatges carlins, sova desistir de passar, per are, à las vies de fet, per la impossibilitat de suscriure l'empresit que intentaven cubrir ab los especuladors inglesos y a'manyans.

Los carlins demostressin que tenian for

Butlletí Bursàtil

Barcelona 12 de Abril de 1899.

SESSIÓ DEL MATÍ

Curs del Interior: 69'70—67—90—61'00—63'01
—61'07—65.

A les 10 l'anca

Norts.	48'61
Frances.	44'95
Cubas 6 per 100.	67'0
5 per 100.	57'12
Paris.	59'0
Londres.	57'45
Orense.	57'00
Sant Josep.	52'00

Se tanca á las 4 tarde

	Aahir	Avuy
4 per 100 Interior f'mes.	63'55	63'92
4 per 100 Exterior f'mes.	63'92	63'92
Banch Colonial f'mes.	63'92	63'92
F. C. Nort f'mes.	42'00	44'10
Frances f'mes.	42'93	41'80
Oronse f'mes.	11'80	12'23
Cubas 6 per 100 contat.	68'0	67'00
Cubas 5 per 100 contat.	57'62	59'25
Emp. Adunans p. 100 compt.	98'75	91'25
Emp. Filipinas 6 p. 100 compt.	8'00	79'75
Crédit Mercantil.	15'75	15'75
Catalana General de Crédit.	92'25	9'00
Banch de Barcelona.	2'25	2'25
Frances, vista.	80'25	30'25

Obligacions comptat

Municipal 8 per 100.	
5 per 100.	
Segovia 5 per 100.	82'75
Almansa 5 per 100.	81'01
Id. adheridas id.	57'65
Sant Joan de les Abadesses 8	59'51
Frances 6 per 100.	89'75
8 per 100.	48'25
Cédulas 6 per 100.	80'00
Roda i Reus 8 per 100.	42'00
Orense.	32'25

Cambis sobre l' extranger

Londres 90 dñf.	d. 23'70
5 y 3 div.	p. 30'25
1 a la vista.	
90 dñf.	p. 2'25
Paris à la vista.	

PREU DE L'OR

OP. ESPANYOL	
Cantons Alfons 17'00 — Centens Isabellina 20'50 — Monedes de 20 pesetas 16'00 — Unes 17'00 — Or manut 12'00.	
Nota.—Aquests preus son de compra.	
OP. EXTRANGER	
Buenos Ayres.—Prima 12'10 per 100	

ULTIMA HORA

DE 4 A 5 TARDE	
4 per 100 Interior: 63'81—68'75—63'90	
Norts: 44'00—44'10—44'20.	
Frances: 44'80—44'70.	
Orense: 12'25—12'30.	

LO PREU DEL PA

Com a prova d'imparcialitat, publiquem aquest article que un amic nostre ens ha enviat. L'importància del assumptu de que

tracta y las gestions que avuy están fent a Madrid los farinaires, fan que sia d'actuacions:

En un solt ó articles publicat en LA VEU DE CATALUNYA, intitulat: «Gestions que s'hanarien de fer públiques», motivat per las que diu, fan algunes negociantis de farinias pera lograr del Ministeri d'Hisenda un augment del dret aranzelari del blat, se fan una serie de consideracions inexactas y es traen consecuencias erradas.

Lo qui suscriu si es fabricant ni negociant de farina, ni tenia noticia de las gestions que aquests fan per obtenir un major dret protector dels blats. Vol dir això que no'm mou cap interès y si l'esperit de justicia ab rectificar los conceptos que se han fet publichs á fi de ilustrar l'opinió en aquesta disidentia i evitar això las exageracions dels que de bona fà creuen que un augment d'aranzel signifiqui un augment en lo preu del pa.

En primer lloc, es precís que entenga totom que es justissima l'imposició d'un fort dret aranzelari al blat, es més, es un decret del Govern espanyol. Y la ráhó es clara. A Espanya lo productor paga, alomés del impost de consum, una contribució directa que representa lo 25 per cent de las utilitats. A Espanya l'agricultur no pot fer us dels adobs químics per falta de comunicacions y per lo desnível dels cambis. A Espanya lo transport per ferrocarril es carissim. A Espanya patim de un Estat polítich que's tradueix en un estat de incertitud en lo camp invitad pel caciquisme. Y tot això significa un augment en lo preu de cost del blat, que es de justicia vinga compensat per un fort dret protector, per més que aquest carregui sobre'l consumidor.

Com es possible la competencia basada en lo preu de cost del blat, entre una nació com Espanya que ensos productes està subjecte á totes aquestes gabelas y's Estats Units alom't no's paga contribució directa de cap mena, hi ha facilitat pel transport la terra es vergo y no necessita adop? No, no es possible. Que aquí lo p'és més car que en altres puestos? Si, es veritat. Pero er cuija del productor? Dels deserts d'Espanya, de la mala administració, de la falta de camins, no'n son responsables indirectament tots los espanyols? Si, es més tenen de pagarlo.

Pero li ha més. Es un error y dels grossos lo creure que un augment ó disminució del dret aranzelari tingui, que produir un augment ó disminució no ja del preu de pa, sino del preu del blat.

Tan cert es això, que fins ara no s'ha donat mai lo cas, y es molt possible que en lo esdevenidor succeixi lo mateix, que a una alsa ó baixa en l'aranzel corresponga correlativament alsa ó baixa en lo preu del blat.

L'exemple de lo succeixit l'any passat en lo que quant l'alsa dels cambis y davantlo temor d'una carestia se suprimiren los drets aranzelaris del blat, n'es bona mostra. Aquest, segunt la teoria del articulista de la VEU, tenia que baixar de preu. Donch, succeixit al revés, puja de preu y en tot aquell temps, no vingué al Port de Barcelona, malgrat esser lo blat article límit de drets, ni un sol carregament.

L'explicació d'aquest fenòmen es fàcil y senzilla, y es quel preu del blat no's basa (salvo rarissimas excepcions), en lo preu de cost del punt de producció, ni en los drets aranzelaris que las nacions l'hi imposan.

Lo preu ve imposat, pel comers universal, pels acaparadors de Londres, Chicago, Nova York, etc. Si el corrent es de baixa, lo productor tindrà que vendre al preu que el comerciant vulga, per més que sia en pèrdida. Si el corrent del mercat universal es de baixa, continuará baixant lo blat malgrat los drets protectors de 2, 3 ó 4 pesetas per unitat que se l'hi imposi.

Los drets aranzelaris son una valla massa petita per poder contrarestar las corrents del comers y únicament en certs casos poden esser un palatiu. La rapidesa de l'informació y la facilitat del transport d'un país mediterrani per burros, els efectes dels imprendits de las Aduanas. Allí ahont lo comers sap de l'avançament del dret aranzelari existencies. De modo que gayre se sempre succeixen qualas balsades blat de Londres-Nova York cotizant en lo preu del article la disposició aranzelaria, antes de que aquest s'hagi posat en pràctica. Per exemple. Se desmuntarà lo dret aranzelari a Espanya, a Londres diuhen: baixant lo dret tenen necessitat de comprar blat, y aquell puja y de moment sembla tenir que baixar.

Restim, pot afirmarse que los drets aranzelaris no influixen mes que de un modo indirecte y molt poch intensiu en lo preu del blat y que aquells drets los pagaran, lo productor, lo consumidor ó els intermediaris segons sian las circumstancies.

Altro observació tinc que fer y es que l'augment ó disminució del preu del blat no afecta en la mateixa cantitat lo preu del pa. Si à las oscilacions del preu del blat haguessin alterat correlativament en cantitat igual lo preu del pa, lo preu d'aquest article haguera bagut d'esser quinze anys enera la meitat del que te avuy y això no ha succeixit pas. L'explicació d'aquest fet es també senzilla, entre lo productor del blat y lo consumidor del pa hi han una llarga serie de intermediaris que unes vegades beneficien las diferents oscilacions del preu del blat y altres se reparteixen las pèndues (aquest segon cas ja es més freqüent) resultant inalterable lo preu del pa.

Y ab aquestas consideracions crech havent combatut totas las apreciacions erradas que feya LA VEU del dia 2 del corrent.

PAU MAS.

En Rubiò y Oros á Madrid

Un diari madrileny, EL GLOBE, à propòsit de la mort del ilustre Rector d'aquesta Universitat, escriu los següents párrafos:

«Nove días, es decir, el mismo tiempo exactamente que vivió Fray Luis de León desde su nacimiento en la jerarquía de Provincial del convento de la Orden de San Agustín, ha vivido el sacerdote Joaquim Rubiò y Oros después de ascendié al cargo de rector en la Universidad de Barcelona. Y así como la estatua del catedralico salmantino, erigida

en el patio de las Escuelas de la Universidad de que fué professor glorioso, para presidir la successió de aquellas generacions escolares, debò ser per los estudiants barcelonesos venerable la memoria del professor que acaba de morir; porque Rubiò y Oros ha sido progenitor de la cultura literaria en la ciudat condal...

El natural remascimiento literario de que Catalunya pueva envançar-s'era justo titulu, pese á la opinión de Lamennais, que apellidava á la vanidad literaria, la más vana de todes las vanidades, no fué obra exclusiva de Rubiò puesto que en aquella ayudaron otros prolegómenos. Mas per la misma longevitat del maestro, que sobre tantos y tantos discípulos ha influido; por la diversidad de materias históricas y literarias a cuyo estudio consagró laboriosos años, ilustrando con su critica lo mismo cuestiones literarias que problemes históricos, atento en las investigaciones de su inteligencia clarisima igualmente á la tradición histórica que al progreso de las letras de su país; por la vocación admirable que le hizo llevar á la cátedra des de los fervorosos entusiasmos de la palabra juventud hasta las doctas lecciones de la madura experientia; y, principalmente, por aquella nativa disposición de su espíritu, conformado por sensación al de Fray Luis de León de tal modo, que no renunció la obra de la literatura, la pasión de la cultura, ni la de la docencia.

Le desaparición encomienda.

Teatre Català. La Parentela y la peseta de comunitat.

Teatre de Novetats. Companyia de operas.

Teatre d'Opereta. Compañia de operetas.

Teatre del Casino. Ayud divendres.

Teatre del Teatre. Ayud divendres.

Teatre del Teatre. Ayud divendres.

Teatre del Casino. Ay